

Voedingsonderzoek met tarwe en **perspulp** bij vleesvarkens

Ronald Scholten en Geert den Brok, PV

Begin 1997 starten twee nieuwe voedingsproeven bij vleesvarkens. Het eerste onderzoek richt zich op de vraag of er verschil in technische resultaten ontstaat wanneer 50% tarwe los wordt bijgevoerd of 50% tarwe in het mengvoer wordt geperst. Ook wordt onderzocht wat het effect is van enzymtoevoeging in beide rantsoenen. Het tweede onderzoek richt zich op het voeren van **10% perspulp** in brijvoer- én droogvoerrantsoenen.

Proef met 50% tarwe en enzymen

Uit voorlopige onderzoeksresultaten van het Varkensproefbedrijf "Noord- en Oost-Nederland" te Raalte lijkt het of het los bijvoeren van 50% tarwe, in combinatie met aanvullend mengvoer bij vleesvarkens gevoerd via brijbakken, leidt tot een slechtere voederconversie ten opzichte van standaard mengvoer. Ook in de praktijk wordt bij rantsoenen met 50% of meer tarwe een verslechtering van met name de voederconversie geconstateerd. Tarwe bevat een hoog aandeel xylanen. Omdat varkens niet beschikken over het enzym xylanase om de xylanen te verteren, kan bij een hoog aandeel tarwe in het rantsoen de verteerbaarheid afnemen. Enzymtoevoeging kan een positief effect hebben op de verteerbaarheid van het rantsoen en daarmee op de groei en voederconversie. Om zowel het effect van enzymtoevoeging als de wijze van verstrekking van tarwe (los bijvoeren versus persen in mengvoer) te onderzoeken, wordt op het proefbedrijf van het Proefstation voor de Varkenshouderij te Rosmalen een proef met vier proefbehandelingen opgezet:

- * 50% tarwe in mengvoer geperst, geen enzymtoevoeging;
- * 50% tarwe in mengvoer geperst, wel enzymtoevoeging;
- * 50% tarwe los bijvoeren (in combinatie met 50% aanvullend mengvoer), geen enzymtoevoeging;
- * 50% tarwe los bijvoeren (in combinatie met 50% aanvullend mengvoer), wel enzymtoevoeging.

De proefbehandelingen worden zowel in de start- als in de afmestfase toegepast. Het onderzoek richt zich op technische resultaten.

Proef met 10% perspulp

Perspulp is een product dat ontstaat bij de winning en productie van suiker uit suikerbieten. Perspulp komt met een drogestofpercentage van circa 22% uit de fabriek Tot nog toe werd een groot deel van de pet-spulp ingedroogd en tot pulpbrokjes geperst (88% drogestof). Dit proces vraagt veel energie. Om het energieverbruik te reduceren bestaat de optie om perspulp niet meer in te drogen maar direct naar de varkenshouderij af te zetten. Het extra aanbod van perspulp dat hierdoor ontstaat zal deels in de zeugenhoudery, maar ook zeker in de vleesvarkenshouderij moeten worden afgezet. In wetenschappelijke en kleinschalige praktijkproeven zijn enkele positieve eigenschappen van perspulp aangetoond. Zo wordt geclaimd dat perspulp positief werkt op de gezondheid van dieren, dat het de ammoniakemissie reduceert en dat het de vleeskwaliteit verbetert. Om dit op praktijkschaal zowel voor brijvoer- als droogvoersystemen te verifiëren, wordt op het Varkensproefbedrijf "Zuid- en West-Nederland" te Sterksel onderzoek gestart. Er zijn vier proefbehandelingen:

- * Bijproductenrantsoen zonder perspulp;
- * Bijproductenrantsoen met 10% perspulp;
- * Droogvoerrantsoen zonder perspulp;
- * Droogvoerrantsoen met 10% perspulp.

De proefbehandelingen worden zowel in de start- als in de afmestfase toegepast. Het onderzoek richt zich op technische resultaten, praktische aspecten rondom het voeren van perspulp via een brijvoerinstantie en via brijbakken, ammoniakemissie, mestproductie en mestsamenstelling, stofgehalte in de afdelingen, vleeskwaliteit en gezondheid van de varkens. ■